

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

ה טבת

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד. כְּדֵי שִׁבְיָאֲנִי הַתְּלַמֵּד לְיַדִּי מַעֲשֶׂה. וְלִידֵי מְדוּת וְשְׂרֹת. וְלִידֵי יָדִיעַת הַתּוֹרָה. וְנִחְיֶינִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קוֹנֵה שָׁא אֱנוֹתִי הוּא וְשִׁכְנִיתֶיהָ בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתְנַתְּדִים יֵאֱהַדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנְּעֻלָּם בְּדַחֲלֵהוּ וְהַחֲיִימוּ בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

- יכולין לתקן כוס פגום על ידי שיוסיפו מעט יין ואפילו על ידי שיוסיפו עליו מים מיתקן:
- בשעת הדחק מברכין על כוס פגום:
- סימן קפג – המברך איך יתנהג בכוס של ברכת המזון, ובו י"ב סעיפים
- א. כוס של ברכה טעון הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ ואם הוא נקי ואין בו שיורי כוסות אינו צריך:
- ב. יתן היין לתוכו חי עד שמגיע לברכת הארץ ואז מוזגו להודיע שבה הארץ. הגה: ויש אומרים דאם היין אינו חזק אין צריך למוזגו (טור), וכן נוהגין באלו הארצות. ויוציאו מן החבית לשם ברכה (טור נשם רש"י). ונראה דלדידן שאין לנו הרבה יין, אין צריך רק לשפכו מן הקנקן ששומרים בו היין לשם ברכה וחבית לאו דוקא וכן נוהגין במדינות אלו. וכוס של ברכה ימלאנו שיהא מלא על כל גדותיו:
- ג. צריך לחזור אחר כוס שלם:
- ד. מקבלו בשתי ידיו וכשמתחיל לברך נוטלו בימינו ולא יסייע בשמאל. הגה: והיינו דוקא שלא תגע השמאל בכוס אבל אם נותן השמאל תחת הימין לסייעה מותר (גיט יוסף נשם שגזיל הלקט). ומגביהו מהקרקע טפח אם הוא יושב על גבי קרקע ואם הוא מיסב בשלחן מגביהו מעל השלחן טפח ונותן בו עיניו שלא יסיח דעתו. הגה: ועל כן אין לוקחין כוס שפיו צר שקורין גלוק גלא"ז לברך עליו. ומשגרו לאשתו שתשתה ממנו:
- ה. יש מי שאומר שאם המברך אטר (בלע"ז מנצינ"ז) אוהז הכוס בימינו שהוא שמאל כל אדם:
- ו. משנתנו לו כוס לברך לא ישיח המברך והמסובין אין להם להשיח משהתחיל המברך לא מבעיא בשעת שהוא מברך שצריכין לשמוע ולהבין מה שאומר המברך אלא אפילו בין ברכה לברכה אין להם להשיח ואם עברו ושחו בין ברכה לברכה בשעה שהמברך שותק מעט יצאו. (הגה: אפילו אם שח המברך עצמו). אבל אם שחו בשעה שהוא מברך לא יצאו:

- סימן קפב – דין כוס ברכת המזון, ושללא יהא פגום, ובו ז' סעיפים
- א. יש שאומרים שברכת המזון טעונה כוס אפילו ביחיד וצריך לחזור עליו ולא יאכל אם אין לו כוס לברך עליו אם הוא מצפה ואפשר שיהיה לו אפילו אם צריך לעבור זמן אכילה אחת ולפי זה אם שנים אוכלים יחד צריך לקחת כל אחד כוס לברכת המזון ויש אומרים שאינה טעונה כוס אלא בשלשה ויש אומרים שאינה טעונה כוס כלל אפילו בשלשה. הגה: ומכל מקום מצוה מן המובחר לברך על הכוס (ר"ן פרק ערבי פסחים):
 - ב. כוס ברכת המזון אינו אלא של יין ולא משאר משקים אפילו קבע סעודתו עליהם ואם אין יין מצוי באותו מקום והשכר או שאר משקין הוו חמר מדינה מברכין עליהם חוץ מן המים. הגה: ומה שנוהגין במדינות אלו לברך על השכר אין למחות דהא יש אומרים דאינו טעון כוס כלל ועוד דהא עיקר חמר מדינה הוא שכר וקובעין הסעודה עליו ואף על גב דיין נמצא בעיר מכל מקום לא מיקרי מצוי לדבר זה שהוא ביוקר ואי אפשר לקנות יין בכל סעודה לברך עליו אמנם המצוה מן המובחר לברך על יין (דברי ענמן). ויש מדקדקין כשמברכין ביחיד על היין שלא לאחוז הכוס בידם רק מניחין אותו על השלחן לפניהם ונכון מנהג זה על דרך הקבלה (גיט יוסף):
 - ג. צריך שלא יהא פגום שאם שתה שתה ממנו פגמו אבל אם שפך ממנו לתוך ידו או כלי אין בכך כלום ואפילו שתה מהכד או מחבית קטנה הוי פגום אבל אם שתה מחבית של עץ גדולה אין להקפיד יש מי שאומר שאפילו מים פגומים פסולים למוזג בהם כוס של ברכה:
 - ד. אם היו כוסות המסובין פגומים צריך לתת מכוס הברכה לתוכם ויש מי שאומר שאינו צריך (עיין לקמן סימן ק"ז וסימן רע"א):
 - ה. אם החזיר יין של כוס פגום לקנקן היין שבקנקן כשר משום דקמא קמא בטיל:

סִדְרָנוּ אֶת סֵדֶר הַשְּׁוֹלְחָן עֲרוּךְ אֹרַח חַיִּים לְשָׁנָה – עֲמוּד אֶחָד לַיּוֹם. וּבִסְדֵר הַזֶּה יִבְמָר כָּל אֹרַח חַיִּים שָׁנָה בְּשָׁנָה. וּבְהַזְכָּר תִּמְלֵא דֵי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יִחַסֵּר לוֹ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְיִזְכָּר לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". וְגַם לְפָרְסָם לְכָל הַיְדִידִים וּבְפִתֵי בְּנֵי סִיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדִרְשׁוֹת לְזָכוֹת אֶת הַרְבִּים לְעִלּוֹי נְשָׁמוֹת הַקְּרוֹבִים. וְזֶה יִהְיֶה זְכוּת הַיּוֹתֵר גָּדוֹל. וְכָל הַמְזַכֵּר אֶת הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים.